

Jönköping Par Bricole • 4/2013

AVLSA

En epok går i graven
Barbara 2013
Sigbardigraden

*God Jul
Gott Nytt År*

Ambitionernas ambulans

Det är oklokt att desperat försöka undvika att se den dystra sanningen i ögonen. Det är också oklokt att fly från sanningen att livet kan bli bra igen och att känslor och fakta är två helt olika saker. Många av våra vänner lämnar oss allt för tidigt och vi sörjer ofta utan att reflektera över vår egen rytm i livet. Det gäller att inse detta i tid.

När vi av olika skäl upplever världen och det som händer runt omkring uppfylls vi av en rad olika känslor. Vi blir förtvivlade, chockade, vi känner ilska och rädsla eller kanske bara hopplöshet i en vilsen värld, men hur ofta reflekterar vi över hur vi själva styr vår farkost över livets hav. Är du rädd om dig själv eller pratar du bara om att fånga dagen medan du tänker på nästa drag i spelet. Jag kommer ofta på mig själv med hur mycket jag har att göra och att jag inte hinner det väsentliga – nämligen att låta bli att göra något.

Det var i somras jag frågade mig själv en kväll när jag satt och tittade ut över Kattegatt.

Vad har du egentligen gjort idag Dan? Jag svarade högt – Ingenting!

Jag har bara legat på Moder Jord och tittat på molnen och jag har håglöst vandrat kring barfota på den ljumma sanden i Tylösand. Då hörde jag till min förskräckelse att jag sa högt:

– Det har du gjort bra Dan.

När jag nu skriver detta och julen står för dörren kommer jag på mig med att sommarens ambitionerna plötsligt är borta och att stressen och vardagen åter har fått grepp om min vardag. Jag vill göra så mycket, vill arbeta och stressen ökar i takt med att dagarna går.

Vad hjälper det att vara perfekt eller att ha ambitioner om man inte ger sig tid att leva.

Vad har du gjort i dag Dan? Massor av arbete och när jag skriver detta är klockan 00:10

Kom att tänka på vad jag läste en gång i en minnesruna;

Hon var en god moder och en underbar hetblodig älskarinna.

Hon var en förståelsefull hustru och en framgångsrik yrkeskvinna

Hon var politiskt engagerad och hon hade fasta tider i motionshallen.

Fönstren var alltid nyputsade och mattfransarna nykammade.

Det doftade alltid gott i hela huset av nybakat bröd och hemlagad marmelad – när ambulansen stannade utanför

Ambitioner är naturligtvis en viktigt drivkraft för ett rikt liv, det är balansen som är så svårt.

Njut av livet, fånga dagen och kom ihåg att det är tillåtet att inte göra någonting även under julveckan.

God Jul och ett Gott Nytt Liv!

DAN EKSTRÖM
Styrande Mästare

En historisk bild och en 150-årig epok går i graven

Sista logemötet i Frimurarlokalerna hölls av Par Bricole. Nu står där tomt och ombyggnaden börjar.

Översta bilden: StM Dan Ekström berättar för Bröderna om bakgrunden till Sigbardigraden. De tomma stolarna väntar på recipienderna.

Undre bilden: Den sista bilden från en gradgivning i Johannessalen. Det mäktiga altaret från 1700-talet som Gustaf III bevisligen har suttit vid. Från vänster DStM Bernt Lindqvist, StM Dan Ekström och StK Gunnar Gotte. (Foto Bertil Hellén)

Kort historik om Sigbardigraden

Den Bacchaniliska Akademien arbetar bland annat med att leta i arkiven efter sällskapets ursprung och historik.

DBA har vid detta grävande hittat en av de första Riddaregraderna som Sällskapet hade och som kallades Sigbardi Riddaregrad och som förmodligen gavs från 1799 till 1837.

Berättelsen bygger på en verklig händelse från åren kring 1100-talet när Kejsar Lotharius den II regrade i Tyskland och Pascal den II var Påve i Rom.

Det var då ganska vanligt att flera av kyrkans män och andra i det högt stående ståndet missbrukade det goda fluidum som redan Silenus nyttjade som vi nämner i arbetsgraderna.

Berättelsen handlar om en tysk biskop vid namn Tomas von Fugger som var på resa till Rom för att upphöjas av påven. Hans betjänt hette Sigbardus, vilket är ett påhittat namn.

Betjänten hette egentligen Martin, men med respekt för stiftarna av graden valde vi att behålla namnet Sigbardus när vi gav graden på försök som en ersättning för vår nuvarande S:t Sigfrids Riddaregrad som alltså infördes i Sällskapet 1838 och som är en tydlig markering av den Lutherska trosbekännelsen vilket Sigbardigraden inte är.

Har ni hört den sorgliga historien om Beethovens flicka som vi kallar Elise?

Nästan alla känner till kompositionen "Für Elise" men nästan ingen vet att flickan egentligen hette Therese. Självdöpte Beethoven stycket till "Bagatell" men historien kring alltsammans är otrolig.

Så här var det, vilket de flesta musikkforskare är tämligen ense om. Beethoven komponerade ett stycke till en flicka som hette Therese och han skrev också hennes namn på notbladet. Men den världsberömda kompositören hade en näst intill oläslig handstil och när man efter hans död hittade partituret på en vind så tyckte man att det stod Für Elise vilket förbryllade musikhistorikerna i över 100 år. Det fanns nämligen ingen i kompositörens stora bekant-skapskrets av damer som hette Elise.

I början av 1900-talet insåg forskaren Max Unger plötsligt att Beethovens kråkfötter skulle tolkas "Für Therese" och då föll pusselbitarna på plats.

Åtminstone två av Beethovens flammor hette Therese och det råder fortfarande oenighet om vilken av dessa båda som Ludwig hade i tankarna när han kompo-

nerade stycket. Den mest troliga lär dock vara Therese Malfatti som var dotter till en läkare i Wien och det var också på hennes vind man hittade notbladet.

Det berättas att Beethoven skulle spela den här melodin vid en soaré som doktor Malfatti hade ordnat i sitt hem 1810. Omedelbart därefter skulle Beethoven, inför alla gästerna, anhålla om Thereses hand. Olyckligtvis tippade tonsättaren i sig lite för mycket av de goda dryckerna under kvällen och blev så packad att han varken kunde spela piano eller fria.

Therese Malfatti bad honom att åtminstone skriva hennes namn på notblades och det gjorde han. Men alkoholen bidrog knappast till att göra hans redan svårlästa handstil läsligare. Något frieri blev det aldrig, dock en Bagatell i historien som vi kallar Für Elise.

Sex år senare gifte sig Therese med en ungersk greve.

Beethoven borde gått med i Par Bricole och lärt sig måttlighetens principer.

DE

Bellman och

"Opp Amaryllis, vakna min lilla" sjung Bellman om en av julens populäraste blommor tror många men så fel det kan bli ibland.

För det första är den storklockiga växt som vi kallar för amaryllis eller riddarstjärna, botaniskt sett ingen amaryllis utan en hippastrum. Den kommer från Sydamerika där den finns i cirka 75 kända arter. De vi köper i butikerna kring juletid är nästan alltid framodlade hybrider, men vad gör väl det. Den är ståtlig där den står.

Men det var definitivt inte en växt som Carl Michael skrev om i Fredmans sång nummer 31. Den Amaryllis han intresserade sig för var nämligen en flicka. Amaryllis är ett mycket gammalt flicknamn och det bars av kvinnor i bland annat Grekland för över 2000 år sedan.

Det är bara att läsa hans text så förstår man och det framgår ganska tydligt i andra versen där skalden otåligt utbrister "*Klä på dig tröjan, kjorteln och slöjan*".

Opp Amaryllis heter för övrigt "Fiska-fänget" och den sömniga tjejen har tydligen lovat att följa med ut i en båt i svinot-tan för att fånga "gäddan och löjan".

DE

Amaryllis

Ragnar Jonsell håll talet till Gåsen. Elisabeth Thorfinn uttryckte damernas glädje över kalaset. Allan Perolainen tolkade Bellman som bara han kan.

En helgonlik afton

Hur skriver man något man inte får avslöja? Våra olika grader inom Par Bricole göms inom dem som får den aktuella graden, det är en hemlighet. Så att i Avisan skriva om Sigbardi-graden, vår 6:a, är inte helt möjligt. Det får bli en slags impression, ett intryck av det hela.

Lättare är måhända att notera det som hände efter graden då vi (med damer) åt mårtensgås – som det heter och inte Mårten Gås.

Bägge begivenheterna begicks inom Frimurarlokaler på Stora Hotellet. I sig en historisk händelse då Frimurarna nu flyttat ut och hotellet bygger om till rum och konferenser. Det sista som händer i lokalerna är vår 6:a och mårtensgås. Så blir en lång historia ett minne blott.

Det hela utspelades den 9 november, ett historiskt datum; Kristallnatten utbröt i Tyskland, bron över Mostar i gamla Jugoslavien sköts sönder och Berlinmuren föll. Naturligtvis skedde inte allt på samma gång. Eller som en filosof sagt: Tiden har vi för att inte allt skall ske samtidigt. Så säg inte annat än att Sigbardi-graden lever i en stark tradition av våldsamma förändringar (även om hotellets ombyggnad tillhör de mindre). Hela världen skälver en sådan natt.

Nu gick det betydligt stillsammare till vid vår gradgivning. Visserligen vallades Bröderna runt enligt gradens intentioner och mycket lyftes fram genom denna bortglömda orden. Man kan säga att Sigbaridi både utgör ett slut och en början. Här når Arbetsgradernas trappa Ridderordernas steg.

Med oss hade vi en spejare från vår syster i Borås, där man undrar om Sigbardi även kan vara något för dem? Samma fråga som vi själva ställt oss innan gradgivningen – och som vi efteråt samfällt besvarade med ett ja!

Graden har en känsla av en stillsam högtid där Bröderna utsätts för en prövning av sällan gjort slag. Inte fysiskt, nej, men på det psykiska och känslomässiga planet. Vilket resulterar i en överenskommelse med Bröderna om det fort-

sätta livet som Bricolist. Mycket sympatiskt, stilla och kraftfullt på en och samma gång.

Efter Sigbardi var det dags att ta farväl av flera av Frimurarnas lokaler med en måtensgås-fest. Visserligen på fel datum – skall vara den 10:e eller 11:e november – men i alla fall. Själva högtiden går tillbaka på Mårtensmässan den 11:e november. En mässa som förr firades i hela Sverige men i dag förknippad med Skåne. Högtiden firas på liknande sätt i Danmark (Mortens aften) och på kontinenten, främst Tyskland. Mårten har fått sitt namn efter helgonet Martin av Tours. Så man kan säga att vi slog två helgon i samma smäll; Sigbardi och Martin.

De av er som nu är initierade vet att en sådan måltid kan vara påfrestande om kocken inte förstått sig på finessen med svartsoppa, gås och skånsk äppelkaka. Tack och lov lever vi nu efter den meny som skapades av krögaren på Piperiska museern i Stockholm omkring 1850-talet.

Innan denna klassiska mårtensmeny kom till Skåne åt man lutfisk till förrätt följt av själva gåsen och avslutade med risgrynsgröt som efterrätt. Men som sagt vår kock förstod sig på att göra en alltigenom smaklig spis, med utvalda drycker till ackompanjemang. Spionen från Borås satt vid mitt bord. Han skulle senare samma afton köra hem till Borås och kunde inte smaka av det ljuvliga fludium som serverades. Vilket innebar att vi kunde smaka även hans dryckjöm; stämde inte med bilkörning. Tänk vad Bröder kan förgylla varandras stunder i livet. Han var dessutom helt inne på att Sigbarigraden borde passa Boråsarna, han gillade den! Så nu satt vi där och tyckte om Sigbardi, mårtensgås och varandra – kan man ha bättre? Par Bricole när det är som bäst!

BERNT LINDQVIST

Erik Nilsson – mannen med den längsta trumpeten.

Barbarahögtiden ägde i år rum den 23 november, det vill säga hela 11 dagar före vår älskade och vördade mosters namnsdag. Detta mycket tidiga datum till trots blev högtiden en dag och kväll som vi sent kommer att glömma.

FESTLIGHETERNA SMYGSTARTADE med ett Guvernörskapitel där ett antal bröder Guvernörer och vice Guvernörer utnämndes under ledning av Deputerade Styrande Mästaren Bernt Lindqvist.

Klockan tre tog sedan 180-talet bröder plats i den med sköldar vackert smyckade Spegelsalen för att välkomna nya bröder in i vårt sällskap. Ceremonimästaren Fredrik Brännström gjorde storstilad debut och tillsammans med Ordförande Ulf Linnman och övriga ämbetsmän såg han till att våra 22 recipiender fick ett fint välkomnande in i Par Bricole. Jag och många med mig ler när vi tänker tillbaka på den väl genomförda och muntra receptionen.

I CENTRUM för vårt Barbarafirande stod den efter 50 års medlemskap nyutnämnde Jubelkommendören Bertil Palmé-Jonsson som hyllades av styrande mästaren Dan Ekström och mottog jubelkommendörernas vackra tecken och lagerkransen. Sällskapet hedrade också ett antal Hederskommendörer, nämligen Erik Jarl, Bo E Karlsson, Johan Liljegren, Lars Persson och Hans Söderberg, som samtliga i fjärde delen av ett sekel deltagit i vårt arbete.

Jubelkommendören Bertil Palmé-Jonsson.

Samtliga Barbara-foton: Claes Loberg.

ÅRETS HYLLNINGSTAL till moster hölls i år av Arne Levén som uppbackad av kören sjöng ett i korthet öoverträffat Barbaratal. Många bröder var imponerade av hur Arne på så kort tid fick in så mycket av det vi strävar mot i bricoleriet och som en extra knorr fick samtliga under middagen sjunga det nu redan klassiska talet.

Frågan är om de olika talangrupperna någonsin varit så bra samtidigt. Det var i sanning talangernas fest. Intendenterna hade dukat en mycket vacker spegelsal, teatern under ledning av Jakob Sandwall var i toppform (ja, ni som var där förstår), traktörerna serverade punsch, och Erik Nilsson med sina välljudande musikanter, dagen till ära förstärkta av recipienden och trumslagarpojken Niclas Möller, spelade och glädde bröderna. Och då har jag inte ens nämnt kören. Kören, som under skicklig ledning av Mauro Nicoletti, sjöng träffsäkert i sina stämmor och gjorde ingen besviken. Sannolikt ekar Däne liksom åskan bröder fortfarande i Storans trapphus. Imponerande!

VÅR STYRANDE MÄSTARE Dan Ekström fick nog en och annan bröder att hicka till när han deklarerade att inga medaljer skulle delas ut. Efter en kort paus lade han till, avseende medaljer från moderlogen i Stockholm. Då bröderna pustat ut presenterade Dan Jönköping Par Bricoles nya

2013 åra

Arne Levén – hyllningstalade/sjög till
Moster Barbaras ära.

medaljstege och ett i PBs historia oöverträffat (?) medaljregn tog vid. När skuren väl lagt sig hade ca 150 medaljer fått nya stolta och välförtjänta ägare som sken ikapp och klingade vackert när de åter tog plats i salen.

Barbarhögtiden innefattade även i år en sköldceremoni och i år presenterades inte mindre än sex nya vackert målade sköldar.

MENYN VAR MYCKET VÄLSMAKANDE och hade som huvudnummer rödvinsbrässerad Oxkind med potatis- och selleripuré. Mums! När Erik sedan blåste sedvanlig fanfar tittade nog många två gånger på glaset och undrade vad de fått i sig. Troligen fick vi under fanfaren se den längsta trumpeteten i Par Bricoles historia och det var bara ett av många rekord som sattes på Barbara i år!

Mot slutet av middagen höll vår styrande mästare Dan Ekström sitt femtonde tal under en Barbarafestlighet! Det är sannolikt unikt och vi hoppas att även framledes kunna ta del av Dans underfundiga och ofta historiskt välgrundade tal.

Thomas Quennerstedt bjuder på ljuvligt fluidum.

Kvällen avslutades med ett välbesökt nachspiel på kansliet där traktörerna serverade korv med tillbehör och dryck av olika styrkor.

JOHAN LARSSON
RCM och StK electus

mixstudio
frisör
www.mixstudio.se

lampor
www.lampor.nu – 036-16 91 52

jmer.se
MAGASINET PÅ NÄTET
www.jmer.se

**GRAFISK FORM
ILLUSTRATIONER
TEXT • WEBB**

Tango Unlimited
www.tango.se

Medlemskap förutsätter att man betalar årsavgiften

VI HAR UNDER HÖSTEN gjort en rejäl rensning i vårt medlemsregister. De som upprepat inte betalat sin årsavgift har strukits. Det innebär att antalet registrerade medlemmar har sjunkit och vi är nu strax över 500 (att jämföra med 530 förra året).

Det är fortfarande på alltför många håll en dålig betalningsdisciplin och vi får gå ut med många påminnelser. I en förening som vår ska detta inte behövas, det är en hederssak att göra rätt för sig. Att försöka få in obetalda avgifter innebär ett mycket betungande merarbete och vi kommer fortsättningsvis inte att vara lika toleranta som hittills mot dem som inte betalar i tid. Är du mån om ditt medlemskap så se till att din årsavgift är betald!

RECEPIENDER

Vice Guvernörer, 2013-11-23:

Rune Engström, Åke Lindholm, Fredrik Burman, Torbjörn Adolfsson, Kent Andersson, Tony Beiving, Thorbjörn Berlstedt, Kjell Jansson, Rolf Johansson, Göran Kohl, Johnny Lundberg, Tomas Müllern, Magnus G Rönnerberg, Magnus Werner, Mats Wiberg, Peter Billsten.

Guvernörer, 2013-11-23:

Jan Alebjer, Sam Ekström, Claes Loberg, Sven Åke Nilsson, Calle Jörninge, Lennart Wass.

Grad I, 2013-11-23:

Jim Andersson, George Andersson, Torbjörn Bengtsson Mikael Berntsson, Ulf Brettstam, Patrik Forss, Mikael Grahm, Mats Gustafsson, Peter Hallqvist, Karl Hammar, Per Hellqvist, Joakim Hellström, Torbjörn Holm, Lars Johansson, Matz Magnusson, Niclas Möller, Dan Nordlöf, Marcus Rylner.

Ett år går så fort

INNAN MAN VET ORDET AV är det dags att summera det gångna årets verksamhet och rikta uppmärksamheten mot nästa. När nu 2013 närmar sig sitt slut kan vi med tillfredsställelse konstatera att den bricolistiska verksamheten i Jönköping befäst sina positioner. Utöver sedvanliga programinslag har vi genomfört "århundradets bal" och åter introducerat gåsamiddagen i november, i båda fallen med mycket lyckat resultat. Luculli Gille har firat 30-årsjubileum med en hejdundrande kulinarisk fest.

FRÅN VÅR STYRANDEHORISONT har vi uppfattat ett genomgående positivt gensvar från medlemmarna och vi är fulla av beundran för talanggruppernas blomstrande verksamhet. Alla har lyft sig kvalitetsmässigt! Även ämbetsmän, intendentur och övriga i olika avseenden administrativt medverkande har i högsta grad bidragit till att våra arrangemang blivit uppskattade och till det verksamhetsmässigt goda resultatet.

TACK ALLA FÖR ETT GOTT ARBETE och utomordentligt stimulerande och gemytlig samvaro under 2013! Nu spänner vi bagen inför nästa verksamhetsår. Vi har att hitta den spännande balanspunkten mellan tradition och förnyelse. Företrädande förändringar inom Det Styrande Guvernementet innebär inte några principiella förändringar av verksamhetens inriktning – den ligger fast enligt Par Bricoles ursprungliga grundvalar. Men detta hindrar naturligtvis inte att vi kan söka nya vägar och nya sätt att realisera PB:s syften. Lyhördhet för vad ni, käre Bröder, tycker och tänker är då en given utgångspunkt.

Vi inom det Styrande Guvernementet önskar er alla

*En God jul
& ett
Gott Nytt År!*

Lokaler

FRÅN OCH MED 2014 har vi delvis nya lokalmässiga förutsättningar för verksamheten. I viss utsträckning sätts punkt för en lång tradition med Stora Hotellet som centrum för vår verksamhet. Frimurarlogen har valt att satsa på ett eget ordenshus och har redan lämnat Stora Hotellet. Deras nya hus på Norra Strandgatan invigs den 1 mars 2014. Vi har själva sagts upp från de förrådsutrymmen som vi disponerat på hotellets vind och har nu flyttat vårt pick och pack till ett förråd som vi hyr av Frimurarna i deras nya lokaler. Vi räknar också med att i ökad utsträckning hyra in oss i Frimurarnas logelokaler för våra gradgivningar och är övertygade om att detta innebär mycket fina förutsättningar. Förhoppningsvis kan vi redan tidigt i vår testa detta upplägg.

VÅRA JUBILARER

60 år George Andersson (26 december)
Carl-Olof Johansson (30 dec)
Thomas Werthén (31 december)
Göran Lindberg (9 januari)
Kent Fälth (10 februari)

70 år Dan Ekström (23 december)

90 år Nisse Lilja (9 februari)

STORT GRATIS!

GRADKALENDARIUM

Sammankomster	2014
Styrande Rådet	16/1
INSTALLATION, Grad II	1/2
Grad IV, årsmöte	1/3
Grad X	22/3
Grad VII	24/5
Grad III	20/9
Grad IX	11/10
Grad VI, gåsmiddag	8/11
Parentation	9/11
Grad V	27/11
Barbara, Grad I och VIII	6/12

Reservation för ev ändringar.